

Електронний журнал «Ефективна економіка» включено до переліку наукових фахових видань України з питань економіки (Категорія «Б», Наказ Міністерства освіти і науки України № 975 від 11.07.2019). Спеціальності – 051, 071, 072, 073, 075, 076, 292.

Ефективна економіка. 2026. № 4.

ISSN 2307-2105



Copyright © The Author(s). This is an open access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License 4.0 (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

DOI: <http://doi.org/10.32702/2307-2105.2026.4.204>

УДК 378.014.6:061.1ЄС:005.8

А. С. Полянська,

аспірант,

Державний університет «Житомирська політехніка», м. Житомир, Україна

ORCID ID: <https://orcid.org/0009-0004-3326-5854>

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ПРОЄКТНИХ ЗАЯВОК ПРОГРАМИ ЕРАЗМУС+ ТА ШЛЯХИ ПІДВИЩЕННЯ ЇХ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ

A. Polianska,

Postgraduate student, Zhytomyr Polytechnic State University, Zhytomyr, Ukraine

EVALUATION CRITERIA FOR ERASMUS+ PROJECT APPLICATIONS AND APPROACHES TO IMPROVING THEIR COMPETITIVENESS

У статті систематизовано підходи до оцінювання проєктних заявок програми Еразмус+ у розрізі трьох типів дій: KA171 (міжнародна академічна мобільність), Жан Моне (модуль, кафедра, центр досконалості) та Розвиток потенціалу вищої освіти (CBHE, Strand 2). Дослідження ґрунтується на систематичному аналізі нормативних документів Єврокомісії, зокрема Посібника програми Еразмус+ та Посібника для

експертів з якісного оцінювання, а також актуальних наукових досліджень з інтернаціоналізації вищої освіти та чинників успіху проєктів, що фінансуються ЄС. Для кожного типу проєкту проаналізовано структуру критеріїв оцінювання, мінімальні порогові значення та типоспецифічні вимоги. Виявлено три наскрізні закономірності, що відрізняють профінансовані заявки від відхилених: відповідність пріоритетам конкурсного циклу є найбільш диференційованим критерієм; недостатня конкретизація плану сталості результатів є системною слабкістю; оцінювачі очікують вимірюваних індикаторів впливу, прив'язаних до цільових груп і часових горизонтів. Для заявок із залученням українських партнерів включення ризиків, пов'язаних із воєнним станом, до реєстру ризиків є очікуванням оцінювачів. Типоспецифічні результати свідчать: для KA171 – якість міжінституційних угод та механізми визнання ЄКТС; для Жан Моне – підтверджена ЄС-дослідницька компетентність команди; для СВНЕ – глибина аналізу потреб кожного партнера та переконливість плану сталості після гранту. Наукова новизна полягає у першому систематичному порівняльному огляді критеріїв оцінювання в розрізі всіх трьох типів проєктів Еразмус+ у контексті інтернаціоналізації вищої освіти України. Практичне значення становить система рекомендацій, що ґрунтується на доказовій базі.

The article systematises approaches to evaluating Erasmus+ project applications across three action types, such as KA171 (international academic mobility), Jean Monnet (Module, Chair, and Centre of Excellence), and Capacity Building in Higher Education (CBHE, Strand 2), and formulates practical evidence-based recommendations for improving application competitiveness. The study draws on a systematic review of European Commission regulatory documents, including the Erasmus+ Programme Guide 2026 and the Guide for Experts on Quality Assessment, as well as current academic research on internationalisation of higher education and EU-funded project success factors.

For each project type, the evaluation criteria structure, minimum quality thresholds, criterion weighting, and type-specific requirements are analysed in detail. The study identifies three cross-cutting patterns that consistently distinguish funded applications from rejected ones across all project types. The first is alignment with the specific priorities of the call cycle, which is the most differentiating criterion. The second is insufficient concretisation of the sustainability plan, which is a systematic weakness found across all types. And the third is that experts expect measurable impact indicators tied to defined target groups and specific timelines. For applications involving Ukrainian partners, experts expect war-related risks to be included in the risk register. Type-specific findings show that for KA171, the decisive factor is the quality of inter-institutional agreements and ECTS recognition mechanisms; for Jean Monnet, it is the confirmed EU-studies research competence of the entire team; and for CBHE, it is the depth of the institutional needs analysis per partner and the credibility of the post-grant sustainability plan. The article reveals a systematic comparative review of evaluation criteria across all three Erasmus+ project types in the context of internationalisation in Ukrainian higher education. The practical value comprises a structured set of type-specific, evidence-based recommendations.

Ключові слова: Еразмус+, академічна мобільність, Жан Моне, розвиток потенціалу вищої освіти, оцінювання проєктних заявок, критерії оцінювання, євроінтеграція.

Key words: Erasmus+, academic mobility, Jean Monnet, capacity building in higher education, project application evaluation, evaluation criteria, European integration.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями. Участь у програмі Еразмус+ стала невід'ємною складовою стратегій інтернаціоналізації українських закладів вищої освіти. За даними Національного офісу Еразмус+ в Україні, за конкурсні цикли 2021–2025 рр. підтримано понад 8 000

міжнародних мобільностей, понад 47 проєктів СВНЕ, понад 256 проєктів Жан Моне [1]. Водночас частка відхилених заявок залишається суттєвою, і причини відмов нерідко мають системний, а не випадковий характер.

Традиційний акцент у підготовці заявок на змістовній якості тематики не завжди відповідає операційним вимогам програми. Вітчизняні науковці [2] стверджують, що попри задекларований прогрес у євроінтеграції вищої освіти, рівень підготовленості університетів до участі в конкурентних міжнародних конкурсах залишається нерівномірним, і попри значний досвід участі в Еразмус+, українські університети подекуди недостатньо орієнтуються в логіці оцінювання, що призводить до ситуації, коли змістовно цінні ідеї не дістають фінансування через управлінські прогалини в заявці [3].

Стратегія розвитку вищої освіти на 2022–2032 роки [4] визначає курс євроінтеграції України, який передбачає надання організаціям більшої спроможності брати участь у програмах ЄС, зокрема у розробці конкурентоспроможних проєктних заявок, володіючи достатнім обсягом інформації щодо критеріїв оцінювання. Перегляд найновіших нормативних документів програми та аналіз практики оцінювання є необхідною умовою підвищення конкурентоспроможності українських університетів у міжнародних конкурсах.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Можливість участі у програмах академічної мобільності та показники успіху проєктних заявок привертають дедалі більше уваги у наукових дослідженнях. С. Гранато зі співавторами [5] підтвердили, що програми мобільності позитивно впливають на академічні результати студентів, залежно від якості підготовки та супроводу такої мобільності.

Як показав аналіз траєкторії мобільності тридцяти країн протягом дванадцяти років, здійснений К. Брезніком, М. Рестаїно, М. П. Віталє та Г. Рагозіні [6], інституційна готовність, послідовність стратегій і зрілість партнерських мереж є більш важливими системними факторами, ніж

кількість поданих заявок. А. Тенхунен-Лункка та Р. Хонканен [7] доводять, що успіх європейських проєктів залежить від чіткості місії, відповідності пріоритетам програми, компетентності команди та якості планування ризиків, що узгоджується з рекомендаціями Посібника програми Еразмус+ [8].

А. Олексієнко, І. Щепетильникова та У. Фурів [9] стверджують, що здатність університетів до системної участі в міжнародних проєктах є ключовим індикатором їхньої стійкості та реформаторської спроможності, особливо коли вони інтегровані в міжнародні партнерства, на що вказує також О. Бринцева [10].

Попри наявність зазначених досліджень, систематичний порівняльний огляд критеріїв оцінювання саме в розрізі трьох типів проєктів Еразмус+ – КА171, Жан Моне та СВНЕ – з фокусом на практичних настановах для заявників залишається недостатньо розробленим у вітчизняній науці.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Мета статті полягає в тому, щоб систематизувати підходи до оцінювання проєктних заявок в рамках програми Еразмус+: КА171, Жан Моне та СВНЕ, а також запропонувати практичні поради, які можуть підвищити конкурентоспроможність заявок. Досягнення мети передбачає узагальнення структури критеріїв оцінювання та виявлення типових закономірностей між профінансованими та відхиленими заявками та формулювання практичних рекомендацій.

Виклад основного матеріалу дослідження. Програма Еразмус+ на 2021–2027 рр. охоплює три напрями діяльності, а саме КА1 (навчальна мобільність), КА2 (співробітництво між організаціями) та КА3 (підтримка розвитку політики). України як країна-партнер може долучатися до понад 40 типів конкурсів, пріоритети яких Єврокомісія оновлює щороку, що вимагає від заявників постійного моніторингу змін [8].

Конкурсний відбір є багатоетапним: допустимість (admissibility), прийнятність (eligibility), відбір (selection) та якісне оцінювання. Перші три –

фільтри формальної відповідності, порушення будь-якого з них призводить до автоматичного відхилення [8]. Якість заявок оцінюється за 100 бальною шкалою з мінімальними порогами для кожного критерію. Кількість отриманих балів може бути і 95 – але якщо за одним критерієм не подолано мінімальний поріг, заявка відхиляється. Структура критеріїв та їхня вага різняться залежно від типу проєкту (табл. 1).

Таблиця 1. Порівняльна структура критеріїв оцінювання проєктних заявок Еразмус+ за типами 2021-2027 рр.

Критерій оцінювання	KA171	Жан Моне Module	Жан Моне Chair / CoE	CBHE Strand 2
Поріг фінансування	≥ 60/100	≥ 70/100	≥ 70/100	≥ 60/100
Відповідність	30 б. (мін. 15)	25 б. (мін. 15)	25 б. (мін. 15)	30 б. (мін. 15)
Розробка та реалізація	20 б. (мін. 10)	25 б. (мін. 15)	25 б. (мін. 15)	30 б. (мін. 15)
Партнерство та команда	20 б. (мін. 10)	25 б. (мін. 15)	25 б. (мін. 15)*	20 б. (мін. 10)
Вплив та поширення	30 б. (мін. 15)	25 б. (мін. 15)	25 б. (мін. 15)	20 б. (мін. 10)
Специфічна вимога	Відповідність ECHE	ЄС-компетентність усіх членів команди	*Академічний доробок координатора у ЄС-дослідженнях	ІТ-компетентність для цифрових проєктів

Джерело: сформовано на основі [8]

Структура критеріїв підтверджує, що чіткість місії та відповідність цілям програми є критичним чинником успіху у понад 80% EU-проєктів [7]. У контексті Еразмус+ «місія» – це не загальна тема, а пряма відповідність пріоритетам конкурсного циклу або вимогам акредитації.

Університети ЄС і партнерські університети з третіх країн можуть обмінюватися студентами та персоналом в рамках ініціативи KA171-NED, де основним документом є Хартія Еразмус для вищої освіти (ECHE), яка демонструє готовність ЗВО дотримуватися стандартів якості. Оцінювачі проводять перевірку конкретних процедур визнання ЄКТС. Неузгоджені

навчальні плани та недоступний курсовий каталог є найпоширенішою причиною низьких балів [8]. Ефективна мобільність [5] передбачає системну інтеграцію в навчальний процес через попередньо узгоджені навчальні угоди. Заявки, де мобільність підкріплена взаємоузгодженими стратегіями інтернаціоналізації обох ЗВО, отримують значно вищі бали за критерієм відповідності [8].

В умовах воєнного стану в Україні додаткового значення набуває здатність заявки передбачати адаптаційні сценарії. Університети з розвиненими міжнародними партнерствами та гнучкими механізмами реалізації проєктів демонструють значно вищу стійкість в умовах кризи [10]. Горизонтальні пріоритети програми – інклюзія, цифровий та зелений перехід – також відображаються в оцінюванні. Заявки, де ці пріоритети враховані системно з цільовими показниками, отримують переваги [8].

Дії Жан Моне підтримують викладання та дослідження у сфері ЄС-студій в університетах по всьому світу: Модуль (короткий курс), Кафедра (Jean Monnet Chair) та Центр досконалості. Ключова вимога спільна для всіх форматів полягає в тому, що тема має бути безпосередньо пов'язана з функціонуванням ЄС, його інституціями, політиками та цінностями [14].

Розрізнення між «темою, що стосується Європи» та «ЄС-студіями як академічною дисципліною» є найпоширенішою причиною відмов. Проєкти, де тематика наближена до суміжних областей без розкриття ЄС-виміру як основного предмета дослідження, системно отримують низькі бали за відповідністю [8; 14]. Специфічною вимогою є підтверджена ЄС-дослідницька компетентність команди. Для Кафедри та Центру досконалості – насамперед координатора. Експерти перевіряють конкретний доробок, а саме публікації про ЄС у рецензованих виданнях, участь у профільних конференціях, реалізовані пов'язані проєкти. Інституційний авторитет і дослідницька мережа є ключовими активами для залучення до міжнародних академічних програм [9].

Стійкість результатів є важливим критерієм оцінки. Критерій «Вплив» оцінює заявки, які мають конкретний і вимірювальний план дисемінації, який включає щорічну кількість годин викладання, кількість студентів і заплановані заходи для широкої аудиторії. Натомість загальні обіцянки «підтримувати результати після закінчення проєкту» без конкретних механізмів розцінюються як ризикові [8].

СВНЕ підтримує багатосторонні партнерства між університетами країн ЄС і партнерськими країнами з метою системних змін у вищій освіті. На відміну від KA171 та Жан Моне, основна вага зміщується до якості аналізу потреб та переконливості плану сталості [8].

Відповідність пріоритетам конкурсного циклу є найбільш диференційованим критерієм, адже регіональні пріоритети оновлюються щороку. Для України та Країн Східного Партнерства вони традиційно охоплюють цифрову трансформацію, зелений перехід, управління та правову державу. Заявки, де відповідність є загальною декларацією, а не конкретним обґрунтуванням, системно програють [8].

Якість аналізу потреб є однією з найвагоміших складових критерію «Відповідність». Посібник програми прямо зазначає, що оцінка потреб є першим важливим кроком у розробці пропозиції СВНЕ [8]. Глибина цього аналізу, а не тематична актуальність, визначає конкурентоспроможність заявки. Заявки, де потреби описані на рівні кожного партнерського університету окремо, а не загально по країні, суттєво вирізняються серед конкурентів.

Особливою для СВНЕ є вимога щодо обов'язкової консультації з Делегацією ЄС у партнерській країні. Делегація сигналізує про дублювання з вже профінансованими проєктами – інформацію, яку заявники мають перевіряти заздалегідь. Сталість результатів оцінюється суворіше, ніж у Жан Моне, оскільки проєкти мають на меті системні інституційні зміни [8; 12].

Порівняльний аналіз підходів до оцінювання виявляє кілька наскрізних закономірностей (табл. 2).

Таблиця 2. Типові закономірності оцінювання заявок Еразмус+ у розрізі трьох типів проєктів

Тип проєкту	Типові сильні сторони успішних заявок	Типові слабкості відхилених заявок	Критичний фактор
KA171	Чіткий зв'язок між мобільністю та стратегією інтернаціоналізації обох ЗВО; деталізований ЕСНЕ-план; конкретні механізми визнання ЄКТС	Розбіжність між потоками та інституційними потребами; відсутність узгоджених навчальних планів; нульові показники інклюзії та змішаної мобільності	Якість міжінституційної угоди та план визнання ЄКТС до початку мобільності
Жан Моне	Доведена ЄС-дослідницька компетентність команди (публікації, конференції); чіткий ЄС-вимір теми; план довгострокової сталості результатів	Тема «пов'язана з Європою», але не є ЄС-студіями; галузева кваліфікація без ЄС-доробку; відсутність вимірюваних індикаторів впливу	Підтверджена компетентність у ЄС-студіях як академічній дисципліні
СВНЕ	Деталізований аналіз потреб по кожному партнеру окремо; конкретні матеріальні результати; відповідність пріоритетам регіонального циклу	Загальний опис потреб по країні без диференціації партнерів; відсутність ризиків поточних обставин; нечітке обґрунтування доданої цінності ЄС	Якість аналізу потреб та переконливість плану сталості результатів після гранту

Джерело: сформовано на основі [8, 12].

По-перше, відповідність є найбільш диференційованим критерієм у всіх трьох типах: чіткість місії є вирішальним CSF у понад 80% EU-проєктів [7]. Відхилені заявки, як правило, демонструють системну слабкість у кількох критеріях одночасно: слабкість у відповідності закономірно відбивається на якості методологічного розділу, партнерства і плану впливу. По-друге, недостатня конкретизація плану сталості є поширеною слабкістю у всіх типах. Заявки з конкретними механізмами – акредитація курсів, джерела фінансування після гранту, угоди зі стейкхолдерами – помітно вирізняються на тлі тих, де сталість описана як загальне зобов'язання. По-третє, експерти очікують вимірюваних індикаторів впливу. Заявки, де є деталізований опис до рівня конкретних KPI, прив'язаних до цільових груп і часових горизонтів, є стійкішими в конкурентному середовищі [7; 8].

Для заявок із залученням українських партнерів включення воєнних ризиків у реєстр ризиків є очікуванням експертів. Цифровізація та воєнний контекст кардинально змінюють параметри інтернаціоналізації вищої освіти в Україні [11], а проєкти, що ігнорують ці фактори, отримують знижені оцінки за критерієм дизайну [13].

На основі систематизації нормативних документів Єврокомісії та аналізу оцінювальних звітів сформульовано практичні рекомендації для університетів у розрізі трьох типів проєктів. Поряд із типоспецифічними настановами виокремлено наскрізні рекомендації, актуальні для всіх форматів участі у програмі Еразмус+.

Наскрізні рекомендації (для всіх типів проєктів Еразмус+):

1. Відповідність пріоритетам конкурсного циклу має бути конкретним обґрунтуванням, зважаючи на щорічне оновлення пріоритетних напрямків програми. Аналіз кол-документів і щорічних Посібників програми має розпочинатися задовго до дедлайну [8].

2. Інноваційність проєкту потребує чіткого обґрунтування в розрізі існуючих практик.

3. План сталості результатів має бути деталізований до рівня перевірюваних зобов'язань (рішення вченої ради, акредитація нових курсів, угоди з роботодавцями, відкриті репозиторії, джерела фінансування після гранту) і розроблятися на початку підготовки заявки, а не відкладатися на кінець реалізації проєкту [8].

4. План управління ризиками повинен охоплювати всі реалістичні сценарії, зважаючи на ризик того, що цільові групи не зацікавлені в діяльності проєкту, партнерські організації не мають достатньо потенціалу або партнерські організації не готові виконати свої зобов'язання вчасно [8; 11].

5. Структура управління консорціумом, механізми вирішення конфліктів між партнерами та план дисемінації з розподілом завдань мають бути детально описані у заявці [8; 12].

6. Екологічна сталість проєктної діяльності (зменшення обсягу подорожей, цифровий формат документів, онлайн-засідання) має бути явно описана у заявці, оскільки її відсутність системно відзначається експертом як недолік.

7. Бюджет проєкту потребує детального обґрунтування по кожній статті витрат, адже необґрунтовані витрати на обладнання, непропорційно висока частка управлінського пакету для координуючої організації чи завищені витрати на субконтрактинг без відповідного пояснення знижують довіру оцінювачів до фінансової частини заявки [8; 12].

Рекомендації для проєктів КА171 (академічна мобільність):

1. Стратегія інтернаціоналізації партнерського університету має бути описана настільки ж детально, як і стратегія університету-бенефіціара; кожен потік мобільності потребує окремого обґрунтування: необхідно пояснити, чому саме такий тип мобільності, саме з цим партнером і саме в таких обсягах відповідає інституційним потребам обох сторін [8].

2. Узгодження навчальних планів та міжінституційних угод (ПА) до початку мобільності є умовою виконання ЕСНЕ і найбільш перевірюваним елементом фінального звіту; відсутність наперед узгоджених планів визнання ЄКТС є найпоширенішою операційною слабкістю [5; 8].

3. Навчальні та тренінгові активності учасників мобільності — як студентів, так і персоналу — мають бути конкретно описані: загальні формулювання без деталізації дисциплін, завдань або очікуваних результатів навчання знижують оцінку за критерієм якості партнерства.

4. Система визнання результатів мобільності персоналу вимагає окремого опрацювання: якщо визнання мобільності студентів через механізм ЄКТС традиційно описується у заявках, то процедури визнання мобільності викладачів і адміністративного персоналу у їхніх академічних кар'єрах нерідко залишаються неврегульованими.

5. План моніторингу учасників має бути чітко прописаний не лише під час її реалізації, але і на етапі підготовки та по її завершенню, адже

відсутність опису того, як університет відстежує стан, успішність та потреби учасників у процесі мобільності, знижує оцінку за критерієм якості реалізації [5; 8; 11].

6. Для заявок KA171 із залученням партнерів з країн, де наявні безпекові або гуманітарні виклики, реєстр ризиків повинен містити конкретні адаптаційні сценарії. Наприклад, досвід реалізації проєктів в умовах воєнного стану свідчить, що заявки, які передбачали гнучкі механізми реалізації мобільності (переорієнтація з вихідної на вхідну мобільність, переведення частини активностей в онлайн або гібридний формат, адаптація критеріїв відбору учасників) забезпечували значно вищу реалізованість проєкту в нестандартних умовах [5; 8].

Рекомендації для проєктів Жан Моне (модуль, кафедра, центр досконалості):

1. Тема проєкту має бути безпосередньо пов'язана з функціонуванням ЄС, його інституціями, політиками та цінностями. Експерти відхиляють заявки, тематика яких лише «пов'язана з Європою», але не є ЄС-студіями як академічною дисципліною [8; 14].

2. Формування команди з підтвердженням ЄС-дослідницьким доробком (публікації у сфері ЄС-студій у рецензованих виданнях, участь у профільних конференціях, попередні релевантні проєкти) є ключовою умовою, особливо для координатора. Галузева кваліфікація без підтвердженого ЄС-доробку не є достатньою [8; 14].

3. План дисемінації та сталість результатів повинні бути розроблені з початку підготовки заявки, а не на останньому етапі реалізації проєкту: оцінювачі очікують чіткої стратегії використання та поширення результатів після завершення проєкту, включаючи акредитацію нових курсів, угоди зі стейкхолдерами та джерела фінансування після гранту.

Рекомендації для проєктів Розвитку потенціалу вищої освіти (CBHE, Strand 2):

1. Аналіз потреб має бути диференційованим і кількісно обґрунтованим: загальний опис ситуації по країні без деталізації по кожному партнерському університету окремо, а також відсутність конкретних даних, опитувань, досліджень та звітів для обґрунтування виявленої проблеми є поширеними підставами для зниження балів за критерієм відповідності [8].

2. Відповідність регіональним пріоритетам конкурсного циклу є найбільш диференційованим критерієм: для України та країн Східного Партнерства пріоритети традиційно охоплюють цифрову трансформацію, зелений перехід, управління та правову державу; відповідність, подана як загальна декларація без конкретного обґрунтування, системно програє [8].

3. Обов'язкова консультація з Делегацією ЄС у партнерській країні має проводитися до подання заявки з метою виявлення дублювання з вже профінансованими проєктами.

4. Переконливість плану сталості результатів оцінюється суворіше, ніж в інших типах, оскільки СВНЕ-проєкти мають на меті системні інституційні зміни. Заявки з конкретними механізмами, такими як акредитація програм, угоди зі стейкхолдерами та державними органами, підтверджені зобов'язання після гранту, суттєво вирізняються серед конкурентів [8; 12].

Висновки та перспективи подальших розвідок у даному напрямі. Конкурентоспроможність заявок Еразмус+ залежить від рівня управлінського планування на стадії підготовки. Наскрізними факторами успіху в усіх трьох аналізованих типах проєктів є відповідність пріоритетам конкурсного циклу, глибина аналізу потреб, підтверджена компетентність команди та конкретний план сталості. Кожен тип проєкту має специфічні особливості: для КА171 вирішальним є якість міжінституційних угод і план визнання ЄКТС; Жан Моне – підтверджена ЄС-дослідницька компетентність як академічна дисципліна; СВНЕ – переконливість плану сталості та деталізованість аналізу потреб кожного партнера окремо. Практичне значення полягає в тому, що сформульована система практичних рекомендацій у розрізі трьох типів проєктів може служити методологічною основою для підготовки проєктних

заявок. Підвищення якості підготовки заявок у контексті євроінтеграції України є стратегічним завданням, від якого залежить масштаб реалізації можливостей програми Еразмус+.

Література

1. Національний офіс Еразмус+ в Україні. Огляд участі України в програмі ЄС Еразмус+ 2021–2025 рр. 2025. URL: <https://erasmusplus.org.ua/en/project-database/> (дата звернення: 01.04.2026).
2. Погребняк В.П., Дашковська О.В., Мельник О.В. Вища освіта України: прогрес у євроінтеграції. Проблеми освіти. 2023. № 1(98). С. 38–61. DOI: <https://doi.org/10.52256/2710-3986.1-98.2023.03>.
3. Zakharchuk N. The Internationalization of Ukrainian Universities: European, National, and Institutional Dimensions. *Journal of Comparative & International Higher Education*. 2024. Vol. 16, No. 3. P. 119–133. DOI: <https://doi.org/10.32674/jcihe.v16i3.6355>.
4. Кабінет Міністрів України. Про схвалення Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2022–2032 роки: Розпорядження № 286-р від 23.02.2022. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/286-2022-p> (дата звернення: 01.04.2026).
5. Granato S., Havari E., Mazzearella G., Schnepf S.V. Study abroad programmes and student outcomes: Evidence from Erasmus. *Economics of Education Review*. 2024. Vol. 99. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.econedurev.2024.102510>.
6. Breznik K., Restaino M., Vitale M.P., Ragozini G. Analyzing countries' performances within the international student mobility program over time. *Annals of Operations Research*. 2024. Vol. 342. P. 1925–1943. DOI: <https://doi.org/10.1007/s10479-023-05436-w>.
7. Tenhunen-Lunkka A., Honkanen R. Project coordination success factors in European Union-funded research, development and innovation projects under the Horizon 2020 and Horizon Europe. *Journal of Innovation and*

Entrepreneurship. 2024. Vol. 13, No. 7. DOI: <https://doi.org/10.1186/s13731-024-00363-x>.

8. European Commission. Erasmus+ Programme Guide 2026. URL: <https://erasmus-plus.ec.europa.eu/erasmus-programme-guide> (дата звернення: 01.04.2026).

9. Oleksiyenko A., Shchepetylnykova I., Furiv U. Internationalization of Higher Education in Tumultuous Times: Transformative Powers and Problems in Embattled Ukraine. Higher Education Research & Development. 2023. Vol. 42, No. 5. P. 1103–1118. DOI: <https://doi.org/10.1080/07294360.2023.2193727>.

10. Brintseva O. The Impact of War on Ukrainian Universities: A Difference-in-Differences Analysis and Post-War Recovery Strategies. Higher Education Quarterly. 2026. Vol. 80, No. 2. DOI: <https://doi.org/10.1111/hequ.70113>.

11. Shapovalova O., Shytikova S., Tolstanova G., Butych N., Shevchuk O., Mayboroda T. Ukraine 2025: Five Things to Know After Three Years of Full-Scale Invasion. EAIE Blog, 2025. URL: <https://www.eaie.org/resource/ukraine-2025-five-things-to-know.html> (дата звернення: 01.04.2026).

12. European Commission. Guide for Experts on Quality Assessment. 2024. URL: <https://erasmus-plus.ec.europa.eu/document/guide-for-experts-on-quality-assessment-2023> (дата звернення: 01.04.2026).

13. Ovcharuk O.V., Lytvynova S.H., Pittia P., Shyshkina M.P., Nosenko Yu.H. Internationalization Policy, Opportunities, and Digital Support for Higher Education: Perspectives on Ukraine. European Journal of Education. 2026. DOI: <https://doi.org/10.1111/ejed.70589>.

14. European Commission. Jean Monnet Actions in the Field of Higher Education. Erasmus+ Programme Guide 2026. P. 375–391. URL: <https://erasmus-plus.ec.europa.eu/erasmus-programme-guide> (дата звернення: 01.04.2026).

References

1. National Erasmus+ Office in Ukraine (2025), "Overview of Ukraine's participation in the EU Erasmus+ Programme 2021–2025", available at: <https://erasmusplus.org.ua/en/project-database/> (Accessed 1 April 2026).
2. Pogrebnyak, V.P. Dashkovska, O.V. and Melnyk, O.V. (2023), "Ukrainian higher education: European integration progress", *Problemy osvity*, vol. 1(98), pp. 38–61. <https://doi.org/10.52256/2710-3986.1-98.2023.03>.
3. Zakharchuk, N. (2024), "The Internationalization of Ukrainian universities: European, national, and institutional dimensions", *Journal of Comparative and International Higher Education*, vol. 16, no. 3, pp. 119–133. <https://doi.org/10.32674/jcihe.v16i3.6355>.
4. Cabinet of Ministers of Ukraine (2022), Resolution "On approval of the Strategy for the Development of Higher Education in Ukraine for 2022–2032", available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/286-2022-p> (Accessed 1 April 2026).
5. Granato, S. Havari, E. Mazzarella, G. and Schnepf, S.V. (2024), "Study abroad programmes and student outcomes: Evidence from Erasmus", *Economics of Education Review*, vol. 99. <https://doi.org/10.1016/j.econedurev.2024.102510>.
6. Breznik, K. Restaino, M. Vitale, M.P. and Ragozini, G. (2024), "Analyzing countries' performances within the international student mobility program over time", *Annals of Operations Research*, vol. 342, pp. 1925–1943. <https://doi.org/10.1007/s10479-023-05436-w>.
7. Tenhunen-Lunkka, A. and Honkanen, R. (2024), "Project coordination success factors in European Union-funded research, development and innovation projects under the Horizon 2020 and Horizon Europe", *Journal of Innovation and Entrepreneurship*, vol. 13, no. 7. <https://doi.org/10.1186/s13731-024-00363-x>.
8. European Commission (2026), "Erasmus+ Programme Guide 2026", available at: <https://erasmus-plus.ec.europa.eu/erasmus-programme-guide> (Accessed 1 April 2026).

9. Oleksiyenko, A. Shchepetylnykova, I. and Furiv, U. (2023), "Internationalization of higher education in tumultuous times: transformative powers and problems in embattled Ukraine", *Higher Education Research & Development*, vol. 42, no. 5, pp. 1103–1118. <https://doi.org/10.1080/07294360.2023.2193727>.
10. Brintseva, O. (2026), "The impact of war on Ukrainian universities: a difference-in-differences analysis and post-war recovery strategies", *Higher Education Quarterly*, vol. 80, no. 2. <https://doi.org/10.1111/hequ.70113>.
11. Shapovalova, O. Shytikova, S. Tolstanova, G. Butych, N. Shevchuk, O. and Mayboroda, T. (2025), "Ukraine 2025: five things to know after three years of full-scale invasion", *EAIE Blog*, available at: <https://www.eaie.org/resource/ukraine-2025-five-things-to-know.html> (Accessed 1 April 2026).
12. European Commission (2024), "Guide for Experts on Quality Assessment 2024", available at: <https://erasmus-plus.ec.europa.eu/document/guide-for-experts-on-quality-assessment-2023> (Accessed 1 April 2026).
13. Ovcharuk, O.V. Lytvynova, S.H. Pittia, P. Shyshkina, M.P. and Nosenko, Yu.H. (2026), "Internationalization policy, opportunities, and digital support for higher education: perspectives on Ukraine", *European Journal of Education*. <https://doi.org/10.1111/ejed.70589>.
14. European Commission (2026), "Jean Monnet Actions in the Field of Higher Education", *Erasmus+ Programme Guide 2026*, pp. 375–391, available at: <https://erasmus-plus.ec.europa.eu/erasmus-programme-guide> (Accessed 1 April 2026).

Отримано редакцією журналу / Received: 15.04.26

Прорецензовано / Revised: 21.04.26

Дата публікації / Published: 23.04.26